

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818201679
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5818201679.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti N.: H., nar. XX.XX.XXXX, P., nar. XX.XX.XXXX, L., nar. XX.XX.XXXX, B., nar. XX.XX.XXXX, N., nar. XX.XX.XXXX, a toho času plnoletý Z. N., nar. XX.XX.XXXX, všetci bytom ako matka, maloleté deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, deti rodičov matky: R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, právne zastúpená JUDr. Monikou Pindiakovou, advokátkou so sídlom L. Y. XXX, L. a otca: L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, právne zastúpený JUDr. Slavomírom Bachyncom, advokátom so sídlom I. XXX, v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 11P/38/2018-162 zo 07. novembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého H. sumou 90 eur mesačne, maloletého P. sumou 90 eur mesačne, maloletého L. sumou 110 eur mesačne, maloletého B. sumou 110 eur mesačne, maloletého N. sumou 120 eur mesačne, a to za obdobie od 14.08.2018 do vyhlásenia rozsudku k rukám matky maloletých detí (výrok I.). Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu v tom čase maloletého Z. sumou po 160 eur mesačne za obdobie od 14.08.2018 do 25.07.2019 k rukám matky (výrok II.). Zameškané výživné za obdobie od 14.08.2018 do vyhlásenia rozsudku, ktoré vzniklo na výživnom pre maloletého H., P., L., B. a N. N. vo výške 5.603,26 eur povolil otcovi splácať v splátkach po 230 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky s tým, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky zameškaného výživného sa stane splatným celé zameškané výživné (výrok III.). Zameškané výživné za obdobie od 14.08.2018 do 25.07.2019, ktoré vzniklo otcovi na výživnom pre vtedy maloletého Z. N. vo výške 1.401,93 eur otcovi povolil splácať v splátkach po 120 eur mesačne v každom kalendárnom mesiaci k rukám plnoletého Z. s tým, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky zameškaného výživného sa stane splatným celé zameškané výživné (výrok IV.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok V.).

2. Okresný súd po právnej stránke vec posudzoval podľa ust. § 28 ods. 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1,2,4,5, § 75 ods. 1 a § 76 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom a účinnom znení (ďalej len „Zákon o rodine“). Vychádzal z vykonaného dokazovania, na základe ktorého konštatoval, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné vo výške, ktorú určil vo výroku svojho rozhodnutia, pričom táto zodpovedá zisteným potrebám všetkých detí. Konštatoval, že možnosti a schopnosti otca sú podstatne vyššie než deklaroval pracovnou zmluvou, podľa ktorej výška jeho hrubého mesačného

zárobku dosahovala sumu 520 eur. Vychádzal z výpovede otca, v ktorej tvrdil, že suma 520 eur zodpovedá čistému zárobku, že je vyučený murár a v oblasti stavebnej činnosti pracuje na území Slovenskej republiky minimálne od roku 2017, predtým pracoval asi 5 rokov v Rakúsku, kde poberal príjem minimálne vo výške 1.400 až 1.500 eur mesačne. Ďalej zobral do úvahy, že otec výšku svojich mesačných výdavkov, vrátane výživného na deti vyčíslil na sumu cca 605 eur, ktorá je nepochybne vyššia ako pracovnou zmluvou preukazovaný hrubý mesačný zárobok 520 eur. Prihliadal aj na tvrdenie otca, že pracoval na pile, kde zarobil mesačne sumu 900 eur. Všetky tieto zistenia tak viedli okresný súd k záveru, že otcov skutočne dosahovaný príjem je vyšší ako ten, ktorý preukazuje pracovnou. Zdôraznil, že potenciálne zárobkové možnosti rodičov nie sú dané len ich subjektívnymi schopnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho rázu, ako je výber pracovných príležitostí v určenom mieste. Dospel k záveru, že nie je možné, aby otec vo vzťahu ku svojim 6 nezaopatreným a maloletým deťom zaujal postoj, v zmysle ktorého by na ich výživu mal platiť len výživné vo výške minimálneho zákonného rozsahu, a to len preto, že deklaruje, že síce si dokáže zabezpečiť príjem, ale len do výšky minimálnej mzdy, obzvlášť za situácie, keď priemerný plat murára na Slovensku sa pohybuje okolo 999 eur v hrubom. V súvislosti s tvrdením otca, že si vyživovaciu povinnosť plnil aj vlastnou prácou spojenou s chovom domácich zvierat, okresný súd uviedol, že plnenie vyživovacej povinnosti takouto formou by muselo byť pravidelne v istom rozsahu a nie ojedinele, navyiac ide o výživu vo vzťahu k 6 deťom. Okresný súd ďalej zistil, že otec bol v čase od 02.06.2018 do 25.10.2018 vo výkone väzby. Na uvedenú skutočnosť neprihliadal, nakoľko otec bol vzatý do väzby v súvislosti s trestným stíhaním vo veci prečinu nebezpečného vyhrážania sa matke a synovi Z.. Keďže túto situáciu si zaviniel otec sám, okresný súd nebral uvedené okolnosti do úvahy pri určení rozsahu jeho vyživovacej povinnosti. Matka podávala návrh na úpravu rodičovských práv a povinností v čase, keď syn Z. bol ešte maloletý, plnoletosť nadobudol dňa 25.07.2019, teda v priebehu konania. V súvislosti s Z. tak rozhodoval súd o určení výživného za obdobie od podania návrhu do dosiahnutia plnoletosti. Pri určení rozsahu zameškaného výživného vychádzal z toho, koľko mal za obdobie určenia vyživovacej povinnosti otec zaplatiť na výživnom a koľko skutočne zaplatil. Vzhľadom na výšku vyčísleného zameškaného výživného túto otcovi umožnil platiť formou splátok s tým, že v prípade, že sa dostane do omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh na zameškanom výživnom. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej „CMP“).

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec a žiadal, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že výroky rozsudku okresného súdu „vyznievajú do budúcnosti“, hoci ide o výživné na maloleté deti, ktoré v čase vydania rozsudku bolo už splatné. Uviedol, že v rámci konania poukazoval na skutočnosť, že o deti bolo postarané najmä nepeňažnou formou, chovom hydiny a hospodárskych zvierat. Takto mali deti zabezpečené vždy mäso a zo zvyšku aj finančný príjem. Ďalej poukázal na to, že manželke s deťmi zostal celý vybavený dom, zabezpečené palivo, veci na obrábanie dvora, zvieratá a v neposlednom rade aj všetky peniaze na účtoch. Samotná matka uviedla, že počas jeho neprítomnosti, keď bol vo väzbe, deti nestrádali a mali všetky potrebné veci zabezpečené. Namietal, že okresný súd nezohľadnil dobu, kedy bol vo väzbe. Pripustil, že išlo o jeho zavinenie, avšak po návrate z väzenia uhradil nevyhnutné výživné aj späť. Po návrate sa zamestnal u G. W. so sídlom v Liesku a jeho priemerný mesačný príjem v čistom dosahoval výšku 372,12 eur, vyšší príjem nemohol mať, lebo vykonával pomocné práce. Následne sa zamestnal v spoločnosti MSTR, s.r.o., v Chlebniciach na dohodu o vykonaní práce, na základe ktorej v mesiacoch júl a august 2019 dosiahol mesačne sumu 125,81 eur. Od 03. septembra 2019 v tejto spoločnosti pracuje na pracovnú zmluvu a jeho mesačná mzda je vo výške 520 eur v hrubom. Otec uviedol, že okresný súd pri stanovení výživného vychádzal z rozsudku o rozvode manželstva a z fiktívnej možnosti získania práce v Rakúsku, čo je však v rozpore s judikatúrou, ale aj so skutkovým stavom, nakoľko ani pred väzením, v Rakúsku už nepracoval. Za nesprávne tiež považoval poukazovanie okresného súdu na priemernú výšku mzdy v stavebníctve v sume 999 eur, pretože priemerná mzda pracovníka v stavebníctve je 650 eur. Otec uviedol, že súdom určená výška výživného je vzhľadom na okolnosti zjavne neprímeraná a nezohľadňuje ani minimálne zabezpečenie a potreby jeho osoby ako povinného rodiča.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení zo 14.01.2020 k odvolaniu otca navrhol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdiť.

5. Matka v písomnom vyjadrení z 31.01.2020 k odvolaniu otca, rovnako ako kolízny opatrovník navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedla, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na

výživu detí súdom určenou sumou. Všetky tvrdenia otca v podanom odvolaní označila za účelové a tendenčné s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu tak, aby určil čo najnižšie výživné na maloleté deti.

6. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania v celom rozsahu (§ 65 a § 66 CMP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“ a contrario) napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania otca a následných vyjadrení ostatných účastníkov konania, ako aj obsahu spisu konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie v prejednávanej veci náležitým spôsobom, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku v podstatných bodoch zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení preskúmaného rozsudku sa okresný súd zaoberal všetkými otázkami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie z hľadiska právneho posúdenia veci podstatné a z jeho odôvodnenia sú zrejmé i úvahy, ktoré ho viedli k rozhodnutiu. Odvolací súd podľa § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolanie otca vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, keď v podstate neuviedol žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa nebol vysporiadal už súd prvej inštancie, a ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť správnosť napadnutého rozhodnutia.

8. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, v nadväznosti na odvoláciu námietku otca týkajúcu sa formulácie výrokov napadnutého rozsudku, ktoré podľa jeho tvrdenia „vznievajú do budúcnosti, hoci ide o výživné na maloleté deti, ktoré v čase vydania rozsudku bolo už splatné“, odvolací súd uvádza, že z výroku rozsudku je zrejmé, za aké obdobie je otec povinný platiť výživné. Nie je dôležité, že v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku, t.j. k 07. novembru 2019 bolo už výživné splatné. Okresný súd vo výrokoch I. a II. konkretizoval obdobie, za ktoré otcovi uložil povinnosť platiť výživné ako aj výšku výživného vo vzťahu k jednotlivým deťom. Následne vo výrokoch III. a IV. vyčíslil uvedenú výšku výživného s tým, že rozhodol o možnosti otca platiť výživné v splátkach. Výrokmi III. a IV. vyčíslil výšku výživného, ktoré bolo určené vo výrokoch I. a II. Takýto postup a rozhodnutie okresného súdu nespôsobuje ani nejasnosť a ani zmätočnosť jeho rozhodnutia.

9. Otec ďalej namietal nesprávne závery okresného súdu týkajúce sa rozsahu jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Nerozporoval dôkazy, ktoré okresný súd na preukázanie týchto zistení vykonal. Otec nesúhlasil s tým, k akým záverom na základe týchto dôkazov okresný súd dospel. Námietky otca po preskúmaní veci krajský súd nepovažoval za opodstatnené. Okresný súd správne prijal záver, že pobyt otca vo väzbe a tým znížená možnosť príjmu nemôže byť posudzovaná v neprospech maloletých detí, vo vzťahu ku ktorým určoval výživné, išlo o skutočnosti, ktoré si otec zavinil sám. Okresný súd sa vysporiadal aj s tvrdeniami otca týkajúcimi sa vyživovacej povinnosti formou nepeňažných plnení, v podrobnostiach naň odvolací súd odkazuje. Otec nesúhlasil s tým, ako okresný súd ustálil výšku jeho zárobku. Okresný súd okrem toho že zistil, že otec podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa dosahuje hrubý príjem 520 eur, urobil ďalšie dokazovania výsluchom otca a vzhľadom na jeho tvrdenia týkajúce sa jeho mesačných výdavkov, konštatoval, že tieto sú podstatne vyššie ako je ním deklarovaný príjem. Otec tieto svoje vyjadrenia pred okresným súdom v súvislosti s výdavkami, na ktoré poukazoval okresný súd v napadnutom rozsudku, v odvolaní nespochybňoval. Vychádzajúc z týchto záverov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 C. m. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)